

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1531/2016
01.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Владимира Ђурђевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр. 475/14 од 29.01.2016. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 157/16 од 15.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 01.02.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Владимира Ђурђевића, као основан, и **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Новом Саду К бр. 475/14 од 29.01.2016. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 157/16 од 15.11.2016. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К бр. 475/14 од 29.01.2016. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ за које му је изречена новчана казна у износу од 40.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а ако окривљени изречену новчану казну не плати у одређеном року одлучено је да ће иста бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци.

Истом пресудом окривљени је обавезан да приватној тужиљи накнади трошкове поступка на име заступања путем пуномоћника као и трошкове кривичног поступка у износима ближе наведеним у изреци првостепене пресуде, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 157/16 од 15.11.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр. 475/14 од 29.01.2016. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 157/16 од 15.11.2016. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног, адв. АА, због повреде закона и то конкретно битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или пак да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке и у седници већа размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Владимира Ђурђевића, је основан.

Основано се у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да је пресудом Основног суда у Новом Саду К бр. 475/14 од 29.01.2016. године која је потврђена пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр. 157/16 од 15.11.2016. године, повећен закон на штету окривљеног, уз образложење да постоји несагласност између оптужног акта и изреке побијане пресуде, а што све нарушава идентитет оптужбе и пресуде. Тиме што је суд у чињенични опис радње извршења предметног кривичног дела датог у изреци правноснажне пресуде унео не само место извршења кривичног дела већ и битан субјективни елеменат бића кривичног дела увреда из члана 170. КЗ, а без ког елемента сагласно члану 14. КЗ, нема кривичног дела, по ставу браниоца суд је прекорачио оптужбу и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Наиме, приватном кривичном тужбом приватног тужиоца поднетом дана 28.04.2014. године, прецизираном на главном претресу дана 12.11.2015. године, окривљеном АА стављено је на терет извршење кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, које је учинио тако што је „дана 12.04.2014. године око 19.30 часова, способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, позвонио на врата приватног стана ББ, овде приватног тужиоца, те након што је она отворила врата окривљени је најпре плунуо у лице, те затим почео да виче и псује на њу, лажно је оптужујући како је она плувала на његов аутомобил“.

У чињеничном опису радње извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ датом у изреци првостепене пресуде се наводи да је окривљени АА „дана 12.04.2014. године у ..., у улици ..., око 19.30 часова, способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, свестан свог дела и његове забрањености, чије извршење је хтео, позвонио на улазна врата стана приватне тужиље ББ, те након што је отворила врата, оптужени је плунуо истоимену у лице, а затим наставио да виче оптужујући је да је плувала на његов аутомобил“.

Из наведеног чињеничног описа датог у изреци правноснажне пресуде, произилази по ставу Врховног касационог суда да се у битном разликује од оног наведеног у оптужном акту - приватног тужиоца. Наиме, првостепени суд тако наводи битне нове чињенице које у оптужном акту уопште нису означене и то: место извршења кривичног дела (у ..., у улици ...) и елеменат кривице као субјективни елеменат бића кривичног дела (да је окривљени био свестан свог дела и његове забрањености, чије је извршење хтео).

Поступајући на напред наведени начин и уносећи у изреку пресуде наведене чињеничне елементе, првостепени суд је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, односно прекорачио оптужбу.

Према одредби члана 420. став 1. Законика о кривичном поступку, пресуда се може односити само на лице које је оптужено (субјективни идентитет) и само на дело које је предмет оптужбе садржано у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници (објективни идентитет пресуде и оптужбе), а што све значи да измене чињеничног описа дела у изреци пресуде морају остати у границама чињеничног описа оптужбе, тачније у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, па како је суд у конкретном случају осим што је изменио неке чињенице из описа дела и унео неке потпуно нове (место извршења предметног кривичног дела и кривицу као субјективни елеменат бића кривичног дела), а на напред наведени начин, то је по оцени Врховни касациони суд прекорачио оптужбу и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члан 438. став 1. тачка 9) ЗКП, на коју се основано указује у поднетом захтеву браниоца окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, укинуо и првостепену и другостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, при чему ће суд имати у виду изнете примедбе и битну повреду одредаба кривичног поступка на коју је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и закониту одлуку.

С тог је Врховни касациони суд из изнетих разлога, усвајањем поднетог захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ЈД/ВЖ